

Kniha Daniel — stoštyri

Odhalenie prorockého pravidla: Pochopenie skúmavého a výkonného súdu v posledných dňoch

Jeff Pippenger

2024-02-29

Uplatňujeme prorocké pravidlo, ktoré označil Lev z pokolení Judova ve svém díle odpečetění posledních šesti veršů jedenácté kapitoly Danielovy knihy v „čase konce“ roku 1989, kdy byl Sovětský svaz smeten tajným spojenectvím mezi Ronaldem Reaganem a římským papežem. Ukázali jsme, že trojí aplikace Říma a pád Babylóna ztotožňují ženu i šelmu, na níž sedí a nad níž panuje, v sedmnácté kapitole Zjevení.

Zobrazenie ženy a šelmy v sedemnástej a osemnástej kapitole označuje postupný súd, ktorý Boh privádza na novodobý Babylon, počnúc čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom a trvajúc až dovtedy, keď povstane Michael a ľudská doba milosti sa uzavrie. Toto časové obdobie označuje prvú časť Božieho výkonného súdu, ktorý sa uskutočňuje so zmesou Jeho milosrdenstva. Potom však pri siedmich posledných ranách nie je s Jeho súdmi zmiešané nijaké milosrdenstvo. Tieto dva kroky boli vyvedené aj vo vyšetrojúcom súde, ktorý sa začal 22. októbra 1844. Vyšetrojúci súd sa začal skúmaním a súdom mŕtvych a 11. septembra 2001 sa začal vyšetrojúci súd živých.

Súd živých je takisto rozdelený na dve obdobia; prvé sa začína 11. septembra 2001 vyšetrovaním a súdom tých, ktorí sú kandidátmi na to, aby boli medzi stoštyridsiatimi štyrmi tisícmi, lebo súd sa začína domom Božím. Vyšetrojúci súd nad mŕtvymi sa vykonával iba nad tými, ktorých mená boli niekedy počas ich života zaznamenané v knihe života. Mená mŕtvych, ktoré boli napísané a zapísané, boli potom porovnané s knihou hriechov. Ak mali nevyznané hriechy, ich mená boli vymazané z knihy života. Vyšetrojúci súd nad živými sa označuje ako začínajúci domom Božím, zatiaľ čo pri vyšetrojúcom súde nad mŕtvymi nebolo potrebné nijaké takéto upresnenie.

Pri vyšetrojúcom súde nad živými Božie slovo starostlivo uviedlo, že tento súd počas času zapečatovania sto štyridsaťštyri tisíc začal v Jeruzaleme, ktorým je Božia cirkev. Biblia poskytuje o tejto skutočnosti druhé priame svedectvo.

Lebo prišiel čas, aby sa súd začal od domu Božieho; a ak sa najprv začína od nás, aký bude koniec tých, ktorí nie sú poslušní Božiemu evanjeliu? 1. Petra 4:17.

Súd živých sa začína v Jeruzaleme, v dome Božom, a jestvuje určený čas, keď sa tento súd začína. Súd živých sa začína v Jeruzaleme vtedy, keď pisár s atramentovým kalamárom prechádza Jeruzalemom a kladie znamenie na mužov i ženy, ktorí vzdychajú a nariekajú nad ohavnosťami, ktoré sa páchajú v cirkvi a tiež v krajine.

Trieda, ktorá neposlúcha evanjelium, je v siedmej kapitole Zjavenia označená v protiklade k stoštyridsiatim štyrom tisícom, kde ich Ján označuje ako veľký zástup. Veľký zástup predstavuje triedu živých duší, ktoré sú súdené počas obdobia súdu nad živými a ktoré úplne neposlúchali Boží

zákon, lebo sa klaňali v pápežov deň slnka. Pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone v Spojených štátoch budú tí, ktorí boli zapečatení anjelom s pisárskym kalamárom z deviatej kapitoly Ezechiela, čo je zároveň aj zapečatenie zo siedmej kapitoly Zjavenia, vyzdvihnutí ako zástava. Potom tí, ktorí v súčasnosti neposlúchajú evanjelium, budú bráni na zodpovednosť za sobotu siedmeho dňa.

„Kresťania minulých generácií však zachovávali nedeľu v domnení, že tým svätia biblickú sobotu; a aj teraz sú v každej cirkvi, nevynímajúc rímskokatolícke spoločenstvo, úprimní kresťania, ktorí poctivo veria, že nedeľa je sobotou ustanovenou Bohom. Boh prijíma ich úprimnosť zámeru i ich bezúhonnosť pred Ním. Keď však bude zachovávanie nedele vynucované zákonom a svet bude poučený o záväznosti pravej soboty, potom každý, kto prestúpi Božie prikázanie, aby poslúchol predpis, ktorý nemá vyššiu autoritu než autoritu Ríma, tým prejaví väčšiu úctu pápežstvu než Bohu. Vzdáva poctu Rímu a moci, ktorá presadzuje ustanovenie nariadené Rímom. Uctieva šelmu a jej obraz. Keď potom ľudia zavrhnú ustanovenie, ktoré Boh vyhlásil za znamenie svojej autority, a namiesto neho poctia to, čo si Rím zvolil za znak svojej nadvlády, prijímú tým znamenie vernosti Rímu — ,znamenie šelmy‘. A až keď bude táto otázka takto jasne predložená ľuďom a oni budú postavení pred voľbu medzi Božími prikázaniami a prikázaniami ľudí, tí, ktorí budú naďalej zotrvať v prestupovaní, prijímú ,znamenie šelmy‘.“ Veľký spor, 449.

Zástavou tých, ktorí sú zapečatení, je ten, ktorý povoláva tých, čo neposlúchajú evanjelium, k poslušnosti.

A v ten deň bude koreň Izaiho, ktorý bude stáť ako zástava pre národy; k nemu sa budú utiekať pohania, a jeho odpočinok bude slávny. A stane sa v ten deň, že Pán druhý raz vystiera svoju ruku, aby získal späť ostatok svojho ľudu, ktorý zostane, z Assýrie a z Egypta, z Patrosu a z Kúša, z Élámu a zo Šineáru, z Chamátu a z ostrovov mora. A vztýči zástavu pre národy, zhromaždí vyhnancov Izraela a rozptýlených Júdovcov zhromaždí zo štyroch končín zeme. Izaiáš 11:10–12.

Tí, ktorí v súčasnosti neuposlúchajú evanjelium, sú súdení, kým žijú, avšak ich súd musí nasledovať po vyšetrujúcom súde živých stoštyridsiatich štyroch tisíc, lebo môžu byť varovaní iba vtedy, keď počas krízy čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona uvidia mužov a ženy s pečaťou Boha.

„Dielo Ducha Svätého spočíva v tom, aby usvedčoval svet z hriechu, zo spravodlivosti a zo súdu. Svet môže byť varovaný jedine tak, že uvidí tých, ktorí veria pravde, posvätených pravdou, ako konajú podľa vznešených a svätých zásad a vo vysokom, povznesenom zmysle ukazujú deliacu čiaru medzi tými, ktorí zachovávajú Božie prikázania, a tými, ktorí ich šliapu nohami. Posvätenie Duchom zvyrazňuje rozdiel medzi tými, ktorí majú Božiu pečať, a tými, ktorí zachovávajú falošný deň odpočinku. Keď príde skúška, bude jasne ukázané, čo je znamenie šelmy. Je ním zachovávanie nedele. Tí, ktorí po tom, čo počuli pravdu, naďalej pokladajú tento deň za svätý, nesú podpis človeka hriechu, ktorý si zaumienil zmeniť časy a zákony.“ Bible Training School, 1. december 1903.

Výkonný súd, v ktorom sa uskutočňuje dielo tretieho Eliáša, sa začína pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone. Pozostáva z dvoch časových období; v prvom období sú Božie súdy zmiešané s milosrdenstvom pre tých, ktorí teraz neposlúchajú evanjelium, a potom po ňom nasleduje sedem posledných rán, ktoré sú vyliate bez milosrdenstva.

„Čas milosti nebude pokračovať už dlho. Teraz Boh odťahuje svoju zadržiavajúcu ruku od zeme. Dlho hovoril k mužom a ženám prostredníctvom pôsobenia svojho Svätého Ducha, ale oni nevenovali pozornosť tomuto volaniu. Teraz hovorí k svojmu ľudu i k svetu svojimi súdmi. Čas týchto súdov je časom milosti pre tých, ktorí ešte nemali príležitosť poznať, čo je pravda. Pán na nich zhladne nežne. Jeho srdce milosrdenstva je pohnuté; jeho ruka je ešte stále vystretá, aby zachraňovala. Veľké zástupy budú prijaté do ovčince bezpečia, ktorí v týchto posledných dňoch po prvý raz počujú pravdu.“ Review and Herald, November 22, 1906.

Tí, ktorí neposlúchajú evanjelium, sú „iné ovce“, ktoré Ježiš zaslúbil povolať, a keď ich povolá, budú počuť Jeho hlas.

A mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohto ovčince; aj tie musím priviesť, a budú počuť môj hlas; a bude jedno stádo a jeden pastier. Ján 10:16.

„Hlas“, ktorý počujú, je druhý „hlas“ zo zjavenia osemnástej kapitoly, ktorý mocne volá pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, keď je súd nad veľkou smilnicou zdvojený, lebo naplnila svoj skúšobný kalich hriechu.

„Prorok hovorí: ‚Videl som iného anjela zostupovať z neba, ktorý mal veľkú moc; a zem sa osvietila jeho slávou. A zvolal mohutným hlasom: Padol, padol Babylon veľký a stal sa príbytkom démonov‘ (Zjavenie 18:1, 2). Toto je to isté posolstvo, aké bolo dané druhým anjelom. Babylon padol, ‚pretože napojil všetky národy vínom hnevu svojho smilstva‘ (Zjavenie 14:8). Čo je to víno? — Jej falošné učenia. Dala svetu falošnú sobotu namiesto soboty štvrtého prikázania a zopakovala lož, ktorú satan najprv povedal Eve v Edene — prirodzenú nesmrteľnosť duše. Mnohé príbuzné bludy rozšírila ďaleko a široko, ‚učiac ako náuky ľudské príkazy‘ (Matúš 15:9).“

„Keď Ježiš začal svoju verejnú službu, očistil chrám od jeho svätokrádežného znesvätenia. Medzi poslednými činmi Jeho služby bolo druhé očistenie chrámu. Tak aj v poslednom diele varovania svetu zaznievajú k cirkvám dve odlišné výzvy. Posolstvo druhého anjela znie: ‚Padol, padol Babylon, to veľké mesto, lebo napájalo všetky národy vínom hnevu svojho smilstva‘ (Zjavenie 14:8). A v mocnom volaní posolstva tretieho anjela počuť hlas z neba, ktorý hovorí: ‚Vyjdite z neho, ľud môj, aby ste neboli účastní jeho hriechov a aby ste nedostali z jeho rán. Lebo jeho hriechy dosiahli až po nebo a Boh sa rozpamätal na jeho nepravosti‘ (Zjavenie 18:4, 5).“ Selected Messages, kniha 2, 118.

Pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone v Spojených štátoch sa začína postupný výkonný súd nad Moderným Babylonom a začína sa posledné obdobie súdu nad živými, keďže sa oba súdy prekrývajú. Tretí posol, ktorý pripravuje cestu pre dielo Posla zmluvy, predstavuje dielo počas času súdu nad živými, ktorý sa začal 11. septembra 2001 a končí sa, keď poslední z tých, ktorí teraz neposlúchajú evanjelium, počujú druhý hlas zo zjavenia 18. kapitoly a vyjdú z Babylona.

Toto dielo označuje očisťovanie a preosievanie chrámu sto štyridsiatich štyroch tisíc na začiatku služby posla, ktorý pripravuje cestu, a potom preosievanie a očisťovanie chrámu veľkého zástupu na konci služby posla, ktorý pripravuje cestu pre Posla zmluvy.

Pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone sa zopakuje prejav Božej moci, ktorý sa udial na Letnice.

„Nikto z nás nikdy neprijme Božiu pečať, kým na našom charaktere zostane čo len jediná škvrna alebo poškvrna. Je ponechané na nás, aby sme napravili nedostatky vo svojom charaktere a očistili chrám duše od každej nečistoty. Potom na nás zostúpi neskorý dážď, ako skorý dážď zostúpil na učeníkov v deň Letníc....“

„Čo robíte, bratia, vo veľkom diele prípravy? Tí, ktorí sa zjednocujú so svetom, prijímajú svetskú formu a pripravujú sa na znamenie šelmy. Tí však, ktorí nedôverujú sebe, ktorí sa ponížujú pred Bohom a očisťujú svoje duše poslušnosťou pravde, prijímajú nebeskú formu a pripravujú sa na pečať Božiu na svojich čelách. Keď vyjde nariadenie a odtlačok bude vtlačený, ich charakter zostane čistý a nepoškvrnený na veky.“ Testimonies, zväzok 5, 214, 216.

Práve tu by sa mohlo zakopnúť o zdanlivý rozpor v prorockom Slove, hoci to nie je potrebné. Na Letnice v čase učeníkov posolstvo, ktoré bolo zmocnené mocou, nebolo nesené k pohanom, ktorí sú tými, čo neuposlúchnu evanjelium pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone. Posolstvo, ktoré bolo na Letnice zmocnené mocou, bolo nesené starovekému Izraelu, ktorý sa ešte ďalšie tri a pol roka nachádzal vo svojom poslednom čase skúšky.

Sedemdesiat týždňov je určených nad tvojím ľudom a nad tvojím svätým mestom, aby sa dokonalo prestúpenie, aby sa učinil koniec hriechom, aby sa vykonalo zmierenie za nepravosť, aby sa uviedla večná spravodlivosť, aby sa zapečatilo videnie a proroctvo a aby bol pomazaný Najsvätejší. Daniel 9:24.

Posolstvo, ktoré bolo zmocnené o Letniciach, by nebolo prinášané tým, ktorí neuposlúchli evanjelium, až kým nebol v roku 34 ukameňovaný Štefan. Sestra Whiteová na túto skutočnosť často poukazuje.

„Potom povedal anjel: ‚A s mnohými potvrdí zmluvu na jeden týždeň [sedem rokov].‘ Po sedem rokov od chvíle, keď Spasiteľ vstúpil do svojej služby, malo byť evanjelium hlásané zvlášť Židom; tri a pol roka samým Kristom a potom apoštolmi. ‚A v polovici týždňa dá prestať obeti a daru.‘ Daniel 9,27. Na jar roku 31 po Kr. bol Kristus, pravá obeť, obetovaný na Kalvárii. Vtedy sa chrámová opona roztrhla na dvojce, čím sa ukázalo, že posvätnosť a význam obetnej služby pominuli. Nastal čas, aby pozemská obeť a obetný dar prestali.“

„Ten jeden týždeň — sedem rokov — sa skončil v roku 34 po Kr. Potom Židia ukameňovaním Štefana napokon spečatili svoje odmietnutie evanjelia; učeníci, ktorí boli prenasledovaním rozptýlení do cudziny, ‚chodili po všetkých krajoch a zvestovali slovo‘ (Sk 8,4); a krátko nato bol obrátený Saul, prenasledovateľ, a stal sa Pavlom, apoštolom pohanov.“ Túžba vekov, 233.

Posolstvo, ktoré bolo zmocnené o Letniciach, päťdesiat dní po Kristovom zmŕtvychvstaní, je v súlade s nedeľným zákonom, pri ktorom evanjelium vyvoláva Kristovo iné stádo z Babylona, avšak až po troch a pol roku po kríži Židia „spečatili svoje odmietnutie evanjelia“ a posolstvo potom prešlo k pohanom, ktorí boli tými, čo dovtedy neuposlúchli evanjelium. Zdanlivý rozpor sa ešte zväčšuje tvrdením, že v roku 34 po Kr. Židia spečatili svoje odmietnutie evanjelia, lebo sestra Whiteová hovorí inak.

„Keďže celý obradný poriadok bol symbolom Krista, nemal bez Neho nijakú hodnotu. Keď Židia spečatili svoje odmietnutie Krista tým, že Ho vydali na smrť, zavrhlí všetko, čo dávalo chrámu a jeho službám význam. Jeho posvätnosť sa vytratila. Bol odsúdený na zničenie. Od toho dňa boli obetné dary a služba s nimi spojená bezvýznamné. Tak ako Kainova obeť, ani ony nevyjadrovali vieru v Spasiteľa. Tým, že Židia usmrtili Krista, v skutočnosti zničili svoj chrám. Keď bol Kristus ukrižovaný, vnútorná chrámová opona sa roztrhla na dve časti zhora až nadol, čo znamenalo, že veľká záverečná obeť bola prinesená a že systém obetných darov sa navždy skončil.“ Túžba vekov, 165.

Spečatili Židia svoje odmietnutie evanjelia pri ukameňovaní Štefana alebo na Kristovom kríži? Tento zdanlivý rozpor súvisí so zdanlivým rozporom stotožnenia prejavu Božej moci na Turíce s čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom.

Tento zdanlivý rozpor máme v úmysle objasniť v nasledujúcom článku, no chcem nám pripomenúť, že účel tejto konkrétnej úvahy je založený na skutočnosti, ktorú označujú proroci: že Boží laodicejský ľud v posledných dňoch nerozumie súdu. Venovali sme čas preskúmaniu rôznych období a účelov súdu, aby bolo jasné, ako sa vyšetrojúci a výkonný súd obidva stretávajú pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone. Aby sme mohli vidieť zjavenie spojené so zdanlivými rozporami, ktoré sme práve nastolili, bolo potrebné preskúmať tieto prvky.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

Rímski katolíci uznávajú, že zmena soboty bola vykonaná ich cirkvou, a práve túto zmenu uvádzajú ako dôkaz najvyššej autority cirkvi. Vyhlasujú, že protestanti tým, že zachovávajú prvý deň týždňa ako sobotu, uznávajú jej moc vydávať zákony v božských veciach. Rímska cirkev sa nevzdala svojho nároku na neomylnosť; a keď svet a protestantské cirkvi prijímajú falošnú sobotu, ktorú ona ustanovila, zatiaľ čo zavrhnú sobotu Jehovovu, týmto nárok v podstate uznávajú. Môžu sa odvolávať na autoritu pre túto zmenu, no klamnosť ich uvažovania je ľahko rozoznateľná. Pápeženec je dosť bystrý na to, aby videl, že protestanti klamú sami seba a ochotne zatvárajú oči pred skutočnosťami v tejto veci. Keď ustanovenie nedele získava priazeň, raduje sa v istote, že napokon privedie celý protestantský svet pod zástavu Ríma.

„Zmena soboty je znakom či pečatou autority Rímskej cirkvi. Tí, ktorí, rozumejúc nárokom štvrtého prikázania, sa rozhodnú zachovávať falošnú sobotu namiesto pravej, tým vzdávajú poctu tej moci, na základe ktorej jedine je to prikázané. Znak šelmy je pápežská sobota, ktorú svet prijal namiesto dňa ustanoveného Bohom.

„Čas prijať znamenie šelmy, ako je určený v prorockve, však ešte nenastal. Čas skúšky ešte neprišiel. V každej cirkvi sú praví kresťania, nevynímajúc ani rímskokatolícke spoločenstvo.

Nikto nie je odsúdený, kým nedostal svetlo a neuzrel záväznosť štvrtého prikázania. Keď však vyjde nariadenie vynucujúce falošnú sobotu a keď mocné volanie tretieho anjela bude varovať ľudí pred uctievaním šelmy a jej obrazu, hranica medzi falošným a pravým bude jasne vytýčená. Potom tí, ktorí budú aj naďalej zotrvať v prestupovaní zákona, prijmú znamenie šelmy na svoje čelá alebo na svoje ruky.

„Rýchlymi krokmi sa blížíme k tomuto obdobiu. Keď sa protestantské cirkvi spoja so svetskou mocou, aby podporovali falošné náboženstvo, proti ktorému ich predkovia znášali najkrutejšie prenasledovanie, potom bude pápežská sobota presadzovaná spojenou autoritou cirkvi a štátu. Nastane národné odpadnutie, ktoré sa skončí jedine národnou skazou.“ Bible Training School, 2. februára 1913.